



Dato: 13. november 2006
Kontor: Erhvervs- og Familie-
sammenføringskonto-
ret
J.nr.: 2005/4011-157
Sagsbeh.: LHA
Fil-navn: UUI6

Endelig besvarelse af spørgsmål nr. 6 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 27. oktober 2005 (alm. del).

Spørgsmål:

"Er børnene, som er omtalt i sag nr. 15 i Institut for Menneskerettigheders rapport "Hvidbog om ægtefællesammenføring i Danmark", stadig tvangsfjernet, og mener ministeren, at der er proportionalitet mellem børnenes tab af deres mor og Danmarks ønske om at begrænse indvandringen?"

Svar:

Institut for Menneskerettigheder offentliggjorde den 12. oktober 2005 Hvidbog om ægtefællesammenføring i Danmark.

Hvidbogen indeholder referater af 46 konkrete sager om ægtefællesammenføring, hvoraf syv af sagerne ifølge Institut for Menneskerettigheder udgør krænkelse af menneskerettighederne.

Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration gav i forbindelse med offentliggørelsen af hvidbogen udtryk for, at der vil blive udarbejdet en redegørelse til Folketinget i anledning heraf.

Spørgsmål om rækkevidden af Danmarks internationale forpligtelser på udlændingeområdet involverer ud over Integrationsministeriet som ressortministerium for udlændingeloven og så Justitsministeriet og Udenrigsministeriet.

Integrationsministeren nedsatte derfor i december 2005 en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for Integrationsministeriet, Justitsministeriet og Udenrigsministeriet, der fik til opgave at forberede ministerens redegørelse til Folketinget.

Arbejdsgruppen har udarbejdet et notat om instituttets hvidbog, og integrationsministeren har dags dato sendt notatet til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik. I notatet behandles det retlige grundlag for Institut for Menneskerettigheders konklusioner samt de påståede krænkelssager.

Som det fremgår af notatet, skrev Integrationsministeriet den 3. november 2005 til Institut for Menneskerettigheder og anmodede om at få sådanne oplysninger om de omtalte sager i hvidbogen, at det ville være muligt for ministeriet at identificere sagerne.

Institut for Menneskerettigheder oplyste ved brev af 22. november 2005, at man ikke kunne imødekomme anmodningen, da de konkrete sager i hvidbogen er publiceret med den klausul, at de berørte parter ikke kan identificeres.

Udlændingetjeneste og Integrationsministeriet behandlede i den periode, hvori de konkrete sager ifølge hvidbogen er afgjort (mellem den 1. januar 2004 og oktober 2005), mere end 7.000 sager om ægtefællesammenføring, og det er ud fra de i hvidbogen refererede oplysninger kun i meget begrænset omfang muligt at identificere sagerne elektronisk.

På baggrund af hvidbogens beskrivelse af de konkrete sager mener Integrationsministeriet alligevel at have identificeret alle de syv sager, hvor der ifølge Institut for menneskerettigheder skulle være tale om krænkelser af menneskerettighederne (omtalt i hvidbogen som sag nr. 2, 4, 15, 16, 17, 18 og 23).

Integrationsministeriet har gennemgået de syv sager og beskrevet dem nærmere over for arbejdsgruppen, som på den baggrund har konkluderet, at der ikke er grundlag for at antage, at der i sagerne er sket en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) eller andre internationale forpligtelser.

Arbejdsgruppen har samtidig fundet anledning til at fremhæve følgende:

- Institutts konklusioner i fem af de syv sager (sag nr. 2, 16, 17, 18 og 23) er alene baseret på Udlændingetjenestens afgørelser i sagerne, uanset at afgørelserne i alle fem sager blev påklaget til Integrationsministeriet.
- I tre af disse sager (sag nr. 2, 16 og 18) ændrede eller hjemviste Integrationsministeriet sagen til ny behandling i Udlændingetjeneste, der efterfølgende meddelte opholdstilladelse i alle tre sager. Integrationsministeriets afgørelser blev truffet henholdsvis ca. 2½ måned, 6 måneder og 12 måneder før offentliggørelse af hvidbogen.
- I én af disse sager (sag nr. 17) stadfæstede ministeriet afgørelsen. Ministeriet tog i forbindelse med klagesagen udtrykkeligt stilling til forholdet til EMRK art. 8.
- I den sidste af de nævnte fem sager (sag nr. 23) frafaldt ansøger sin klage efter at være meddelt asyl i Danmark.

- Institutet har – uden at henvise til noget retligt grundlag for vurderingen – med hensyn til tre sager (sag nr. 16, 17 og 18) anført, at afslag på ægtefællesammenføring udgør krænkelse af forbuddet mod diskrimination på grund af funktionsnedsættelser eller seksuel orientering.
- I to af de syv sager (nr. 15 og 17) er fakta ikke gengivet korrekt i hvidbogen.

Arbejdsgruppen finder det beklageligt, at Institut for Menneskerettigheder ikke afventer Integrationsministeriets endelige administrative afgørelse, førend det vurderes, om der i en given sag er sket en krænkelse af menneskerettighederne. Dette ville være bedst stemmende med princippet bag EMRK's krav om, at en sag først optages til realitetsbehandling af EMD, såfremt alle nationale retsmidler er udtømte.

Med hensyn til den i spørgsmålet omtalte konkrete sag nr. 15 fremgår af arbejdsgruppens notat følgende:

”Institut for Menneskerettigheder anfører, at sag nr. 15 er et eksempel på, at administrativ praksis, hvorefter der som udgangspunkt ikke tages hensyn til forholdet til andre børn end særbørn, som herboende udøver normalsamvær med, fører til krænkelse af retten til familieliv. Herudover finder instituttet, at sagen illustrerer, at der ikke meddeles familie-sammenføring trods herboendes høje alder.

I hvidbogen er sagen gengivet således:

”Herboende, M, er født og opvokset i Tyrkiet. Herboende er 77 år gammel, og han indrejste første gang i Danmark i 1969. Herboende har to voksne særbørn af et tidligere ægteskab, som begge er danske statsborgere og opholder sig i Danmark. Herboende opholdt sig i Danmark frem til midten af 1990'erne, hvor han rejste tilbage til Tyrkiet. I 2000 vendte herboende tilbage til Danmark og blev samme år meddelt midlertidig opholdstilladelse. Herboende og ansøger mødte hinanden i Tyrkiet. De blev gift i 1996. Parret har to fællesbørn, på henholdsvis seks og syv år. Ansøger, K, er født og opvokset i Tyrkiet, hun er 37 år gammel. Ansøger indrejste i Danmark i november 2000. I juni 2001 meddelte Udlændingestyrelsen afslag på ægtefællesammenføring med henvisning til, at den herboende ikke har haft tidsubegrænset ophold i Danmark i tre år. Styrelsen oplyser, at ansøger tidligst vil kunne få ægtefællesammenføring i marts 2006. Det fremgår af afgørelsen, at ansøger er etnisk kurder, analfabet, at hun ikke taler tyrkisk, at hun ingen slægtninge har i Tyrkiet samt, at hun på grund af en ringe social orientering har svært ved at klare sig i Tyrkiet. I september 2001 stadfæstede Integrationsministeriet Udlændingestyrelsens afslag på ægtefællesammenføring. Ansøger forblev i Danmark uden lovligt opholdsgrundlag. I februar 2003 blev ansøger udvist med indrejseforbud i et år på grund af ulovligt ophold i landet. Samme måned blev børnene tvangsfjernet, da faderen ikke kunne passe dem alene. Ansøger har ikke set sine børn siden februar 2003. Inden udvisningen i 2003 indgav ansøger en ny ansøgning om ægtefællesammenføring. Ved brev af 13. maj 2004 stadfæstede Integrationsministeriet Udlændingestyrelsens afslag på grundlag af, at en ansøgning om opholdstilladelse skal indgives til en dansk repræsentation i ansøgers hjemland eller i et land, hvori ansøger har haft fast ophold de sidste tre måneder. Ministeriet fandt ikke, at der forelå særlige grunde til, at ansøger burde kunne indgive og få behandlet sin ansøgning her i landet. Det indgik i ministeriets afgørelse, at herboende ikke ville kunne varetage den basale omsorg for børnene.”

Integrationsministeriet har overfor arbejdsgruppen oplyst, at hvidbogen ikke gengiver fakta i sag nr. 15 korrekt, da oplysningerne om, at ansøger er etnisk kurder, analfabet, ikke taler tyrkisk, ingen slægtninge har i Tyrkiet, samt at hun på grund af en ringe social orientering har svært ved at klare sig i Tyrkiet, er udokumenterede partsoplysninger. Herboende oplyste selv til sagen, at ansøger talte tyrkisk.

Integrationsministeriet har over for arbejdsgruppen oplyst, at ministeriet i forbindelse med afslaget på ægtefællesammenføring tog udtrykkeligt stilling til, om afgørelsen var i strid med EMRK artikel 8. Ministeriet fandt ikke, at det var tilfældet, og lagde herved afgørende vægt på, at der ikke var oplyst om nogen hindringer for, at familien kunne udøve familielivet i Tyrkiet, hvor parret oprindeligt havde etableret familielivet, og hvor parrets to børn blev født. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at ansøger indgav sin seneste ansøgning på et tidspunkt, hvor hun havde opholdt sig ulovligt i Danmark i over et år, hvilket herboende erkendte at være vidende om.

Arbejdsgruppen finder på den baggrund ikke grundlag for at antage, at Integrationsministeriets afgørelser i sag nr. 15 ikke er i overensstemmelse med EMRK artikel 8.”

Integrationsministeriet kan henholde sig hertil. Med hensyn til det i spørgsmålet anførte, om børnene i sag nr. 15 stadig er anbragt uden for hjemmet, har faderens bopælskommune oplyst, at børnene er frivilligt anbragt uden for hjemmet.